

Publicerad 2019-11-02 09:54 av skrivskav

När löven faller

Jag får en känsla
Att vår kärlek
Den är skör
Så skör
Av alla försök vi gjort

Urholkad
Som ett gammalt höstlöv
Som trampats ner i asfalten
Gång på gång

Så jag trippar på tå
Är varlig, ömsint
Försiktigt kippande efter andan
För att inte blåsa ut den lilla låga
Som ändå börjat pyra

Jag tror på oss
Det har jag alltid gjort

För vi är inte som löven
Som faller
Förmultnar, försvinner
Glöms bort

Det är vi som är träden
Där löven kommer igen
Gång på gång
Så förnyar även vi oss själva
Och vi glömmar inte
Varandra

Denna säsong
Ska jag inte sörja
När löven åter faller
För jag har lärt mig
Att liksom vår kärlek
Så går allt i cykler
Och vi kan inte låta bli varandra

På samma sätt

Som löven

Inte kan låta bli

Att växa ut

På nytt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren skrivskav med Poeter.se id #112065 innehar upphovsrätten